

265

descarnadament adv.
unilòquiu, atenuacions, etc.

descarnador m. Instrument que serveix per a discolgar o descarnar les dents

descarnament m. Acció de descarnar

descarnar v.tr. Breure la carn. Un os descarnat | tenir la cara descarnada, molt magra. || fig. Narració descarnada, sense comentaris, desenvolupaments, etc. Un estil descarnat

descarnissat -ada adj.

Mallorca